

Západočeská univerzita v Plzni

Právnická fakulta

Katedra občanského práva

Posudek oponenta k diplomové práci autora Ing. et Ing. Jiřího Doležala na téma **Odpovědnost advokáta, notáře a soudního exekutora** **za škodu způsobenou při výkonu profese**

Diplomová práce sestává z osmi částí včetně úvodu, závěru a cizojazyčného resumé. Pokud jde o rozsah, předkládaná práce splňuje minimálně stanovený rozsah. Je však třeba se pozastavit jak nad tím, že autor odděluje odstavce volným řádkem, namísto standardního odrazu (tabelátoru) na začátku řádku, tak nad dalšími do textu neodůvodněně vkládanými mezerami. To by bylo možno vnímat jako snahu o umělé natažení textu, s ohledem na kvalitu zpracování však oponent autora z tohoto nešvaru nepodezírá a vše vnímá pouze jako formální neobratnost. K práci nejsou připojeny žádné přílohy, ale to není třeba vzhledem k zaměření práce brát jako nedostatek.

Diplomová práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům. Byť by mohly být použité zdroje i širší, lze autora pochválit za práci s časopiseckou produkcí. Nutno také vyzdvihnout naprosto nadstandardní přístup autora k soudní judikatuře. Byť nejsou soudní judikáty v konkrétní kauze v českém právním prostředí pramenem práva, mají svůj nesporný význam a práce s nimi by měla být pro každého právníka naprosto běžnou rutinou. Autor přitom osvědčuje nejen výbornou orientaci v judikatuře, ale také to, že je schopen judikatorní závěry dobře chápat, zpracovat a vyhodnotit, v případě potřeby i kriticky. Oponent postrádá snahu o srovnání se zahraničními právními úpravami a s tím spojené využití cizojazyčných pramenů. Provedení určité komparaci by jistě bylo podnětné a dokumentovalo by zájem autora o zpracovávané téma.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, oponent by jej očekával možná poněkud širší a propracovanější. Přesto však poznámky pod čarou plní tu funkci, kterou mají v odborném textu plnit. Citační norma není vždy striktně dodržována.

Předkládaná práce neobsahuje významnější množství gramatických chyb, překlepů ani nepřesností v interpunkci. Pokud už nějaký takový problém nastal, jedná se evidentně o excés, protože z celé práce je zřejmé, že její korektuře byl věnován přiměřený čas. Snad jen drobnost ve vztahu k osamoceným jednopísmenným slovům na koncích řádků, která je vhodnější zařazovat na začátky řádků následujících.

Z obsahového hlediska je práce pochopitelně vymezena autorem zvoleným tématem "Odpovědnost advokáta, notáře a soudního exekutora za škodu způsobenou při výkonu profese". Autor se držel vybraného tématu ve zvolených intencích. Pokud překročil do širších souvislostí, bylo to vždy ku prospěchu komplexnosti podávaného výkladu.

Autor se žádoucím způsobem drží zvoleného tématu. Činí tak jak ve vstupní obecně pojaté kapitole o obecné úpravě odpovědnosti za škodu, tak v klíčových meritorních kapitolách o povinnostech advokáta a jeho odpovědnosti za škodu, o povinnostech notáře a jeho odpovědnosti za škodu a o povinnostech soudního exekutora a jeho odpovědnosti za škodu. Toto jádro práce je vhodným způsobem doplněno pojednáním o dalších druzích odpovědnosti právnických profesí.

Autor se nedopouští věcných chyb, jeho výklad je povětšinou pochopitelný, přestože autor mnohdy snaží řešit i dílčí detaily. Autor se nebrání vlastním úvahám, analýzám a závěrům (zejména ve vztahu k tomu, co lze očekávat po nabytí účinnosti nového občanského zákoníku), což je žádoucí.

Jen na okraj je nutno dodat, že autor nahlíží na problematiku striktně právním pohledem a osoby vykonávající právnické profese vnímá jako profesionály v maximální možné míře a se všemi důsledky z toho vyplývajícími (tato premisa je samozřejmě správná, není však možno odhlížet od reálných souvislostí vznikajících při výkonu advokátní, notářské či exekutorské praxe). Možná by nebylo od věci zabývat se i tím, proč škody u právnických profesí vznikají a jaký podíl na tom mají nebo mohou mít klienti (byť by se nejednalo o kapitolu tolik právní ale spíše multioborovou). Ne nadarmo se kupříkladu traduje, že největším nepřítelem advokáta je jeho vlastní klient, což může oponent (sám aktivně činný advokát) jen potvrdit. V souvislosti s výkonem exekuční činnosti by zase bylo možno odkázat na mnohdy až těžko uvěřitelné obstrukce, ke kterým se povinní uchylují, aby se vyhnuli plnění, k němuž jsou povinni.

Předkládaná práce je kvalifikovaná a odborná. U ústní obhajoby by měl autor své závěry prezentovat i z toho úhlu pohledu, proč při výkonu právnických profesí škody vznikaly, vznikají a budou vznikat, a dále by se mohl pokusit formulovat prevenční doporučení, jak v řešených souvislostech vzniku škody účinně předcházet.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje oponent posuzovanou diplomovou práci k obhajobě, a to jako výbornou až velmi dobrou v závislosti na výkonu autora u ústní obhajoby.

V Plzni dne 6.12.2013

JUDr. Radek Spurný